

XXIX Piątek Okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 12,54-59): Mówi także do tłumów: «Gdy ujrzycie chmurę podnoszącą się na zachodzie, zaraz mówicie: "Deszcze idzie". I tak bywa. A gdy wiatr wieje z południa, powiadacie: "Będzie upało". I bywa. Ołudnicy, umiecie rozpoznawać wygląd ziemi i nieba, a jakże obecnego czasu nie rozpoznajecie? I dlaczego sami z siebie nie rozróznicie tego, co jest słuszne? Gdy idziesz do urzędu ze swym przeciwnikiem, staraj się w drodze dojść z nim do zgody, by ci nie pociągano do sądziego; a sądzia przekazałby ci dozorcę, dozorca zaś wtrąci ci do więzienia. Powiadam ci, nie wyjdiesz stamtąd, póki nie oddasz ostatniego pennyka».

«A jakże obecnego czasu nie rozpoznajecie? I dlaczego sami z siebie nie rozróznicie tego, co jest słuszne?»

Rev. D. Frederic RÀFOLS i Vidal
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Jezus pragnie, byśmy unieśli nasze spojrzenie ku niebu. Tego ranka, po trzech ulewnych dniach, niebo się roz pogodziło i rozjaśniło będąc jednym z najpiękniejszych dni tej jesieni. Idźmy dalej, rozumiejcie sprawę zmian w klimacie, jako że obecnie meteorolodzy są dla nas prawie jak rodzina. W odróżnieniu od tego, więcej nas kosztuje zrozumienie w jakich czasach żyjemy: «umiecie rozpoznawać wygląd ziemi i nieba, a jakże obecnego czasu nie rozpoznajecie?» (Łk 12,56). Wielu z tych, którzy służyli Jezusa utracili jedyną taką okazję w historii ludzkości. Nie dojrżeli w Jezusie Syna Bożego. Nie uchwycili czasu, momentu zbawienia.

Sobór Watykański II, w Konstytucji Gaudium et Spes (n. 4), aktualizuje dzisiejszą Ewangelię: «Kościół zawsze ma obowiązek badać znaki czasów i wyjaśniać je w świetle Ewangelii (...) Należy zatem poznawać i rozumieć świat, w którym żyjemy, a także jego nieraz dramatyczne oczekiwania, dążenia i wątpliwości».

Kiedy patrzymy na historię, nie wymaga wiele wysiłku wskazać utracone przez

Ko?ció? okazje odkrycia momentów wówczas ?ywotnych. Jednak Panie, ile okazji tracimy obecnie nie odkrywaj?c znaków czasu, lub co na jedno wychodzi, nie ?yj?c i nie o?wietlaj?c obecnych problemów ?wiat?em Ewangelii? «I dlaczego sami z siebie nie rozró?niacie tego, co jest s?uszne?» (?k 12,57), przypomina nam Jezus.

Nie ?yjemy w z?ym ?wiecie, cho? nie ma?o w nim tego z?a. Bóg nie opu?ci? swego ?wiata. Jak przypomina? ?w. Jan od Krzy?a, ?yjemy na ziemi po której kroczy? sam Bóg, i któr? nape?ni? pi?knem. ?wi?tej Matka Teresa z Kalkuty uchwyci?a znaki czasu, i czas, nasz czas zrozumia? swi?tej Matk? Teres?. Niech ona nas pobudza. Nie przestawajmy spogl?da? na to ponad nami, nie trac?c tak?e z widoku tego co na ziemi.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «?arliwa modlitwa nie oddziela nas od zaangażowania w histori?: otwieraj?c serce na mi?o?? Boga, otwiera je tak?e na mi?o?? do braci, i sprawia, ?e jeste?my zdolni tworzy? histori? wed?ug Bo?ego planu» (?wi?ty Jan Pawe? II)
- «Powinni?my pod??a? twardo drog? wiary w Chrystusa, utwierdzeni w prawdzie Ewangelii; lecz nasza postawa musi wci?? odpowiada? znakom czasu» (Franciszek)
- «(...) Ka?da osoba ludzka, stworzona na obraz Bo?y, ma prawo naturalne, by by?a uznana za istot? woln? i odpowiedzialn?. Wszyscy s? zobowi?zani do szacunku wobec ka?dego (...) zw?aszcza w dziedzinie moralno?ci i religii (...)» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 1738)